№ 259. Czwartek 12. Listopada 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkam kosztuje w prenumeracie Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 5. listopada b. r. raczył najmiłościwiej radzcy sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Tarnopolu Feliksowi Lewandowskiemu przy sposobności przeniesienia go na stały stan spoczynku, udzielić mu w uznaniu jego wieloletnich. wiernych i gorliwych usług tytuł i charakter radzcy wyższego sądu krajowego z uwolnieniem od taxy.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 5. listopada b. r. raczył najmiłościwiej samborskiemu prokuratorowi państwa Julianowi Lawrowskiemu nadać stopień i charakter radzcy sądu krajowego z uwolnieniem od taxy.

Ministeryum sprawiedliwości mianowało prokuratora państwa w Stanisławowie Franciszka Jorkascha, prokuratorem państwa w Rzeszowie Ernesta Girtlera de Kleeborn, radzce sądu obwodowego w Samborze Alexandra Semkowicza i radzcę sądu obwodowego w Złoczowie Albina Mogilnickiego radzcami przy lwowskim c. k. sądzie krajowym.

Ministeryum sprawiedliwości nadało pozostającemu w stanie rozporządzalności radzcy sądu komitatowego Feliksowi Würfel posadę radzcy przy sądzie obwodowym w Tarnopolu.

Część nieurzędowa.

Lwów, 12. listopada.

Na przedwczorajszem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa rozpoczęły się obrady nad projektem rządowym względem subwencyi na kolej żelazną ze Lwowa do Czerniowiec. Sprawozdawca wydziału Dr. *Mühlfeld* motywował obszernie wniosek wydziału, zalecający izbie przyjęcie ustawy, która kolei lwowsko-czerniowieckiej gwarantuje ze strony państwa czystego dochodu 5⅕% od kapitału 31 milionów zł. w. a. w srebrze, a zarazem zawiera sposoby gwarancyi i postanowienia, które mają być przyjęte do dokumentu koncesyi. Deputowany *Skene* przemawiał bardzo ostro przeciw temu wnioskowi, proponując natomiast odroczenie obrady nad tą ustawą, dopokąd kompetenci o koncesyę nieuczynią zadość postanowieniom ustawy o koncesyach na koleje żelazne z 14. września 1814. Baron *Petrino* odpierał zarzut Skenego broniąc projektu rządowego, a w końcu oświadczył, że przyjęcie jego będzie tylko naprawieniem dawnej krzywdy wyrządzonej jego krajowi. Dr. *Berger* mówił przeciw udzieleniu subwencyi. Dalszą debatę odłożono do następnego posiedzenia.

Co do przysłanego do Wiednia, osobiście do Cesarza adresowanego pisma z zaproszeniem na kongres, które Książę Grammont 7. b. m. doręczyć miał w odpisie hrabiemu Rechbergowi, podaje *Allgem. Ztg.* następujące szczegóły: „Cesarz Napoleon zapewnia w tem piśmie jak najuroczyściej, że nie chce nic, jak tylko przywrócenia stałego porządku w Europie dla zabezpieczenia pokoju. Z grozą rewolucyi nie ma nic spólnego dzieło odbudowania, które on zamierza, i właśnie by dziełu temu nadać cechę tego charakteru konserwatywnego, wzywa on pomocy monarchów, a osobista obecność książąt i imponujący urok tak dostojnego zgromadzenia nadadzą silne poparcie temu dziełu. Co się tyczy jego samego, nauczył on się, będąc wychowanym w szkole nieszczęść, umiarkowania, i na umiarkowaniu też opiera się jego polityka.“ *Wiener-Abendpost* przytaczając ten ustęp z *Allgem. Ztg.* powiada, że jak się pokazuje z samej korespondencyi, nie wyczerpuje ona jeszcze osnowy rzeczonego pisma.

Z teatru wojennego w *Polsce* ma *Czas* wiadomości o utarczce stoczonej przez konny oddział Żychlińskiego 1go b. m. pod Młochowem o dwie mile od Warszawy, gdzie powstańcy pobili oddział kozaków, i niepewną wieść o świeżej potyczce w Kaliskiem w okolicy Uniejowa. Wieść zaś o potyczce, która miała być stoczoną w tych dniach w Krakowskiem w okolicy Pińczowa, jest mylna. — Najnowszy *Dzien. Powsz.* z 9. b. m. podaje pod napisem: „Z prowincyi“ rozmaite drobne wypadki z widowni powstania, między któremi jednak nie znachodzimy nic uwagi godnego.

Z listów *petersburskich* dowiaduje się *Jener. Kor.*, że Cesarz Alexander powróci tam 13go b. m., a ponieważ cały program podróży cesarskiej był zastosowany do tego terminu, przeto nie potrzeba było wcale wspomnionej w jednym z dzienników petersburskich depeszy telegraficznej księcia Gorczakowa z donieseniem, że Cesarz nie przybył jeszcze do Petersburga. Rozumie się też samo przez się, że dla nieobecności Cesarza nie mogła jeszcze zapaść żadna uchwała co do przyjęcia francuzkiego projektu kongresu. O ile jednak dorozumieć się można z wiadomości otrzymanych ze sfery kompetentnej, zdaje się, że gotowość, z jaką przed kilkoma miesiącami skłaniano się może w Petersburgu do projektu kongresu, zmniejszyła się teraz ze zmianą stosunków, i pogłoski o przyzwoleniu Rosyi można przeto co najmniej uważać za przedwczesne, jeżli nie za zupełnie bezzasadne.

Z *Paryża* donoszą *Jener. Kor.* pod dniem 7go b. m.: Potwierdza się, że Cesarz Napoleon rozesłał wczoraj jeszcze własnoręczne pisma do najznakomitszych Monarchów Europy z zaproszeniem na kongres. Równocześnie zaś wydał p. Drouin de Lhuys do posłów francuzkich załączony do mowy tronowej okólnik, w którym projekt kongresu wyświeca ze stanowiska praktyczno-politycznego, i — co najwięcej charakteryzuje cały ten dokument — powołuje się przytem na owe sławne wyrazy: „l' empire c' est la paix“. Ten okólnik obliczony jest mianowicie na te rządy, u których przeprowadzoną została zasada odpowiedzialności ministrów, a więc w pierwszej linii na Anglię, której Królowa nie mogłaby wcale odpowiedzieć na podobne, do niej samej adresowane zaproszenie. Zdaje się, że Cesarz przywiązuje wagę do tego, ażeby zachować koniecznie internacyonalną naturę tej sprawy, i nie więcej uwzględniać strony osobistej, niż wymaga tego etykieta, i tem ma się różnić ten kongres od kongresu z r. 1815.

W Londynie odbył się 9. b. m. wielki bankiet u Lorda-Majora, na którym zapewniał powtórnie lord Palmerston, że Anglia pozostanie neutralną tak względem Rosyi jak i względem Ameryki. W Polsce — mówił, wypełniła już Anglia swoją powinność; w Ameryce zaś niepodobna jest niestety przywrócić pokój przyjaźnem pośrednictwem. — *Wiener Abendpost* z 10. b. m. przyniosła już nareszcie osnowę owej okrzyczanej noty, którą lord Russell wyprawił osobno do Petersburga w sprawie polskiej. Podamy ją w całości w jutrzejszym numerze.

Berlińska Kreuzzeitung z 9. b. m. zapowiada mianowanie kilku nowych członków izby panów. — Na nadzwyczajnem posiedzeniu sejmu związkowego z 9. b. m. odczytane zostało pismo Cesarza Francuzów z 4. listopada z zaproszeniem związku na „kongres paryzki“.

Podobne pismo nadeszło 9. b. m. także do Berny, w którem Cesarz Napoleon zaprasza radę federacyjną szwajcarską, ażeby przysłała reprezentanta swego na „kongres europejski“ do Paryża.

Z Kopenhagi donosi telegram z 9. b. m., że proponowany przez panów Blixen-Finecke, Hausen i Krüger ostateczny paragraf do ustawy zasadniczej względem przedłożenia ustawy zasadniczej zgromadzeniu obranemu podług ustawy wyborczej z r. 1848, został odrzucony 47 głosami przeciw 5. Zaś projekt prezydenta gabinetu, ażeby ustawa zasadnicza z dniem 1. stycznia 1864 weszła w moc obowiązującą, jak również wniosek względem trzeciego jej odczytania przyjęte zostały 49 głosami przeciw 3.

Z Belgradu dowiaduje się *Jen. Kor.*, że od kilku dni już obiega tam radośna wieść o bliskiem zwołaniu Skupczyny, i powszechnie się spodziewają, że rezultat jej obrad będzie bardzo ważnym dla Serbii.

Tej samej *Jener. Kor.* donoszą z Bośnii wieść straszną, że w Belginie podczas pożaru, który miał zniszczyć do 600 domów, miało przyjść do walki między wojskiem tureckiem i mieszkańcami, w której zginęło wiele ludzi (jak wieść niesie do 500).

Monarchia Austryacka.

Lwów, 11. listopada. Przed kilkoma dniami „Dziennik narodowy“ wystąpił przeciw „Gazecie Lwowskiej“ z wyrzutem, że równocześnie z dziennikami wiedeńskiemi niepodała tłumaczenia mowy od tronu Cesarza Francuzów. Przytem pomówił „Dziennik narodowy“ naszą Gazetę o złą wolę, jakoby dla tego ociągała się z ogłoszeniem tej mowy, ażeby jej „Dziennik narodowy“ nieprzedrukował. Tę dziecinną insynuacyę pominęliśmy milczeniem. Dziś znowu „Dziennik narodowy“ pisze „pro memoria Gazecie Lwowskiej“ czyniąc ją odpowiedzialną w obec ustawy karnej (!), że we wczorajszym numerze z „Jeneralnej korespondencyi austr.“ podała w tłumaczeniu artykuł odnoszący się do zamordowania radzcy Kuczyńskiego i w ogóle do zabiegów rewolucyjnych w Galicyi. Za umieszczenie tego artykułu w naszej Gazecie przyjmujemy odpowiedzialność w obec ustawy karnej, z tem spokojniejszym umysłem, ile że orzeczenie w tym względzie zależałoby od sądu, nie zaś od „Dziennika narodowego.“ Co zaś do nadużycia „powagi urzędowej“, ktore nam zarzuca „Dziennik narodowy“, musimy oświadczyć, iż zamieszczając z tak poważnego organu, jakim, jak całemu światu wiadomo, jest „Jeneralna korespondencya austr.“, artykuł zawierający obok faktów dość ważnych, publiczności dotąd nieznanych, a do naszego kraju się odnoszących, także niektóre uwagi nad stosunkami Galicyi, „Gazeta Lwowska“, według naszego przekonania, nie uchybiła wcale swojej godności. W poczuciu naszego obowiązku dziennikarskiego sądziliśmy, iż czynimy przysługę czy-

telnikom naszym, umieszczając w wiernem tłumaczeniu artykuł dający uwagi godną wskazówkę, jakie jest zapatrywanie się na nasze obecne stosunki polityczne w sferach, których organem jest „Jeneralna korespondencya austr.“ Takich artykułów w naszym dzienniku ignorować nie możemy, i mimo pogróżek i przestróg „Dziennika narodowego“, ignorować ich nie będziemy. Jakoż chociażbyśmy się znowu narazić mieli na jakie „pro memoria“ ze strony „Dziennika narodowego“, poczytujemy sobie za obowiązek, podać w dosłownem tłumaczeniu drugi z kolei artykuł ze Lwowa, umieszczony w najnowszym numerze „Jeneralnej korespondencyi austr.“. Uprzedzamy przytem z góry, iż nie czynimy tego bynajmniej na przekor „Dzien. narodowemu“, lecz jedynie z uwagi na ważność przedmiotu.

Artykuł ten datowany ze **Lwowa**, z dnia 6go b. m. jest następujący:

„Ciągle jeszcze usiłują przyjaźne Polakom dzienniki wszelkie rozporządzenia polskiego rządu narodowego względem Galicyi i Krakowa albo zupełnie zaprzeczać, albo też dowodzić przynajmniej, że zamiarem i ostatecznym celem tych rozporządzeń ma być tylko popieranie powstania na terytoryum rosyjsko-polskiem, i to jedynie w sposób niweczący rozporządzenia rządu *rosyjskiego*.“

„Przed kilkoma miesiącami mogło być to zdanie słusznem, ale teraz niestety ma się rzecz wcale inaczej, bo kto żyje tutaj i bezstronnem okiem śledzi objawiające się symptomy, nie może taić tego przed sobą, że teraz także i austryacka Galicya jest już okryta siecią żywiołów rewolucyjnych, które zostając ciągle w najściślejszym związku z rewolucyjną władzą centralną, — czy ma ona swoją siedzibę w „Warszawie“, czy gdziekolwiek indziej — i uorganizowane w sposób zadziwiająco systematyczny, ustanawiają na terytoryum austryackiem władze, oznaczają osoby, które mają pełnić funkcyę sędziów, prokuratorów, urzędników podatkowych i politycznych, zakreślają im dokładnie ich obowiązki, wydają rozkazy, za których niedopełnienie naznaczone są surowe kary, a nawet śmierć, słowem czynią rozporządzenia, obliczone zupełnie na to, by paraliżować czynność władz cesarskich, a które zdają się oczekiwać tylko chwili, kiedy zbieg pomyślnych okoliczności dozwoli im z przygotowanym należycie aparatem swoim wystąpić na jaw i zająć także w obliczu świata pozycyę, którą zajmują dotąd tylko pod zasłoną przezroczystą dla wtajemniczonych.“

„Że znajdującego się dotąd w pewnej głębokości jeszcze żywiołu fermentacyjnego występują czasami na powierzchnię bańki, które tu pękają, i każą się domyślać mocy działających u spodu żywiołów. Tylko zwolna i stopniowo wyrabiał się ten stan rzeczy. Gdy z początku powstania polskiego partya rewolucyjna tylko nieśmiało w Galicyi występowała i czynność swoją ograniczała na werbowaniu ochotników, na zbieraniu *dobrowolnych* datków w pieniądzach i sukniach i na przemycaniu broni, podnosi ona już teraz śmielej swoją głowę, posełki broni i amunicyi odbywają się na większą skalę, a pieniądze żądane bywają w formie *nakładanych podatków z zagrożeniem kary w razie oporu*.“

„Przestrzegane z początku i aż do lękliwości posuwane unikanie wszelkiego zatargu z władzami austryackiemi ustąpiło miejsca z postępem organizacyi wyzywającemu postępowaniu. Bandy powstańców formowały się w znaczniejszej liczbie na terytoryum galicyjskiem, i usiłowano wymusić sobie przemocą oręża przejście tam, gdzie ono natrafiało na opór ze strony wojska austryackiego. Używano postrachów wszelkiego rodzaju, obliczonych na to, by austryackie władze i ich organa obałamucać w wykonywaniu ich obowiązków; od pisemnych ostrzeżeń posuwano się do groźb, a gdzie i te nic nie pomogły, do zniewag, które kończyły się morderstwem politycznym.“

„Wypadki, które zdarzały się pojedyńczo, znane są z pism publicznych, i nie potrzebuję już wspominać o nich szczegółowo. O aresztowaniu dwóch żandarmów polskich w Galicyi austryackiej donosiłem już Panu, i mogę dodać tylko, że jak się pokazało z ich papierów, było zadaniem ich *wykonywać wyroki rządu narodowego i exekwować podatek narodowy*. Jako doskonały, dla opieszałych lub opierających się przeznaczony środek exekucyjny, nosili oni przy sobie *noże przyrządzone na kształt sztyletów*, a przy jednym z nich znaleziono kartkę z napisem: *„Dziesięć granów strychininu wystarczy.“* Czy miało to służyć także za środek zachęty do płacenia podatków?“

„Miałem sposobność widzieć numer tajnego, pod tytułem „Wolność“ wydawanego pisma, a mianowicie numer z 17. października, w którym pełnomocnik rządu narodowego w *Galicyi* wzywa kupców, aptékarzy i fabrykantów, ażeby izraelitom, zgłaszającym się o przyjęcie do ich zakładów, nie odmawiali tego dla ich religii, wkładając oraz obowiązek na majstrów, ażeby czeladź swoją wstrzymywali od znieważania i niepokojenia izraelitów, a dyrektorom teatru polskiego zalecając usunąć z repertoarza wszystkie takie sztuki, w których wyszydzani bywają izraelici. Władze miejscowe (naturalnie w Galicyi) mają czuwać nad wykonaniem tych rozporządzeń.“

„Nie tylko te władze miejscowe, ale także wyższe władze, jako to: komisarze rządowi dla wschodniej i zachodniej Galicyi, rada prowincyonalna, komisarze obwodowi i powiatowi są mianowani, a organizacya departamentów wojny, finansów i politycznej administracyi jest już przeprowadzona aż do przełożonych gmin i poborców podatków.“

„Nie są to urojenia fantazyi, co tu podajemy; jest to niestety najprawdziwsza rzeczywistość oparta na pisemnych dokumentach, znajdujących się w ręku osób, które władze austryackie aresztowały w Galicyi, a które były przeznaczone na to, by urzędować jako mianowani dla Galicyi radzcy prowincyonalni, komisarze rządowi, naczelnicy miast i komisarze. Nawet książki meldunkowe były już przygotowane i ułożone listy osób, które jako przychylne rządowi austryackiemu były proskrybowane.“

„Że w Krakowie istniała formalna „komisya organizacyi wojskowej“ z trzema „oficerami sztabowymi“ i z „komitetem uzbrojenia“, nie podlega to żadnej wątpliwości. Przy takiej na austryackiem terytoryum szeroko już rozgałęzionej organizacyi władz rewolucyjnych, mógł już zapewne z łatwością „rząd narodowy“ zaprzeczyć istnieniu specyalnego rozkazu do zamordowania radzcy sądu krajowego Kuczyńskiego; ale nie tak łatwo udałoby mu się zaprzeczyć istnienia owych, z ramienia swego instalowanych władz i organów, które działają w jego duchu, jemu są odpowiedzialne, i za swoje postępowanie niepotrzebują z pewnością oczekiwać żadnej nagany od rządu narodowego.“

„Bynajmniej nie stało się to dotychczas, i rząd narodowy *nie zganił* ani jednem słowem zbrodni popełnionej na osobie sędziego austryackiego.“

„Dokument, który w tym względzie puszczono w świat z ostentacyą w dziennikach drukowanych, i rozszerzono nawet do najwyższych sfer politycznych *), jest dosłownie następujący:“

„Rząd narodowy. Pełnomocny komisarz dla wschodniej Galicyi.

Występując przeciw nieuzasadnionej niczem pogłosce, jakoby popełnione we Lwowie dnia 28. b. m. na osobie c. k. radzcy Kuczyńskiego morderstwo wykonane zostało na mocy wydanego przez trybunał rewolucyjny wyroku, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w Galicyi trybunał rewolucyjny rządu naradowego ani istniał kiedykolwiek, ani istnieje; że radzcę Kuczyńskiego trybunał rewolucyjny w **Warszawie** ani sądził ani skazywał, i że przeto popełnione na jego osobie *prywatne morderstwo* nastąpiło bez wiedzy rządu narodowego i ustanowionych przez niego władz. Dnia 30. października 1863.“

„Proszę uważać, że dokument ten kładzie nacisk na to, iż Kuczyńskiego niesądził trybunał rewolucyjny w **Warszawie**. Chociażby tedy chciano nawet przypuścić tę okoliczność, to przecież podług tego, co powiedzianem jest poprzednio, istnieje między tem twierdzeniem a dalszem, że zbrodnia popełniona na Kuczyńskim była morderstwem prywatnem, wielki przedział, i zapewne przyszłoby z trudnością rządowi narodowemu podać dowody na to.“

„Ktoby po takich faktach chciał jeszcze utrzymywać, że cała czynność rewolucyjna zwrócona jest tylko i wyłącznie tylko *przeciw Rosyi*, ktoby teraz jeszcze chciał się oddawać słodkiemu złudzeniu, że *uwolnienie Galicyi i Krakowa nie wchodzi* w program władz kierujących, ten musiałby już być więcej niż krótkowidzącym.“

*) Jak się dowiadujemy, został jeden exemplarz posłany także panu ministrowi policyi do Wiednia w kowercie ze stemplem poczty lwowskiej.

Wiedeń, 10. listopada. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Słychać, że królowa neapolitańska wdowa, nie powróci tej zimy do Rzymu, ale natomiast zamieszka w pałacu na Wiedeniu zakupionym od Arcyksięcia Karola Ludwika. Wczoraj po południu odbyła się rada ministrów pod prezydencyą Arcyksięcia Rainera.

Jen. kor. dowiaduje się, że Jego ces. Mość raczył najmiłościwiej rozporządzić, aby obadwaj synowie zmarłego wychodźcy węgierskiego Władysława Meszaros, którzy obecnie zostają pod opieką biskupa Scutari oddani zostali do austryackich zakładów wychowawczych, a mianowicie jeden do akademii Theresianum, drugi zaś do którego z zakładów wojskowych.

(Czynności wydziałów rady państwa.) Wydział finansowy na posiedzeniu w d. 9. b. m. naradzał się nad budżetem marynarki handlowej, a mianowicie nad rubryką: Dyrekcya centralna marynarki handlowej w ministeryum marynarki. Dawniej przy obradzie nad etatem marynarki handlowej, aż do rozpoczęcia obrady nad etatem ministerstwa handlu, zostawiono tę pozycyę w zawieszeniu, ponieważ dawniej zarząd agend marynarki handlowej należał jak wiadomo, do ministerstwa handlu. Teraz pokazało się, że wydatki tego nowego oddziału w ministeryum marynarki wynoszą 44.000 zł. Ten oddział potrzebuje 140 urzędników, a sekcya zaproponowała wstrzymanie tych wydatków, w mniemaniu, że etat ministerstwa handlu zostanie odpowiednio zniżony. Dziś zwrócono uwagę na to, że w etacie ministerstwa handlu, pod rubryką dyrekcya centralna, nie widać odpowiedniego zmniejszenia wydatków, chociaż skład jej ograniczono na 2 urzędników, koncepistę i adjunkta. Wprawdzie ze strony reprezentantów rządowych zwrócono tylko uwagę na to, że agendy marynarki handlowej zatrudniały pół departamentu w ministeryum handlu, i że zastąpione były przez inne agendy z przeniesienia urzędników poczt i telegrafów. Niemniej przeto uchwalono na wniosek radzcy dworu Taschka, że skoro marynarka handlowa (dyrekcya władz pocztowych i sanitarnych) należy do zakresu ministerstwa handlu, tedy kwota na nią wyznaczona w budżecie ministerstwa marynarki, powinna być wykreślona. — Te uchwałę przyjęto większością 13 głosów przeciw 8, lecz nastąpiła żwawa dyskusya, nad kwestyą zasadniczą. Minister marynarki br. Burger bronił prawa organizacyi służby wewnętrznej, jako przysługującego koronie, i zaprzeczył reprezentacyi państwa atrybucyi do przenoszenia agend z jednego ministeryum do drugiego. Dyskusya nad tą kwestyą o zasadę, rozwinęła się dalej, gdy przy oddziale „dyrekcya centralna w ministeryum handlu“ radzca dworu Dr. Taschek

zaproponował ze względu na powziętą uchwałę niepozwalać na proponowane przez sekcye usunięcie 1 koncepisty i 1 adjunkta ministeryal., lecz etat preliminowany zostawić bez zmiany, ponieważ ministeryum handlu obejmie także rzeczone agendy marynarki handlowej. Wniosek ten pozostał w miejszości, a wniosek sekcyi przyjęto. Przyzwolono 10.000 zł na komisye w celach kultury krajowej, której to sumy zażądał rząd na podniesienie rolnictwa i gospodarstwa wiejskiego. Sprawozdawca budżetu ministerstwa handlu jest Baron Dobblhof.

Francya.

Paryż, 8. lutego. *(Przyjęcie posłów anamickich. — Mowa księcia Morny przy otwarciu ciała prawodawczego. — La Presse o mowie cesarskiej.)* Cesarz i Cesarzowa przyjmowali wczoraj posłów anamickich w uroczystej audyencyi. *Monitor* zamieścił szczegółowy opis tego przyjęcia.

Książę Morny prezes ciała prawodawczego rozpoczął posiedzenie jego mową następującą:

Panowie!

Ostatnie wybory rozbudziły dążenie polityczne od kilku lat uspione. Słowo wolność często wymawiane było i często zapewne jeszcze wymawiane będzie. Rząd tem się wcale nie wzrusza.

Nie wolno nam jest zapomnieć, że monarcha sam pierwszą jest przyczyna tego ruchu opinii. Nie Cesarz że to wziął inicyatywę wszystkich reform, któremi izba ta uposażona została?

Mowa cesarska, której z takiem uniesieniem słuchaliście, wylicza jeszcze nowe modyfikacye różnych praw, wszystkie w duchu liberalnym.

Nikt więcej odemnie nie pochwali tej dążności; przyzwyczaiłem się od młodości do podpierania społeczności angielskiej, w której wolność osobista nadaje obywatelowi uczucie własnej niepodległości i godności, w której wolność stowarzyszeń rozwija inicyatywę indywidualną nie domagając się opieki państwa; w której wolność polityczna najrozleglejsza miarkowana jest religijną czcią prawa, ślepem poddaniem się zasadzie rządu i rozsądkiem publicznym.

Tylko że czas nie poświeca jeno to co zbudować sam pomagał. Patrzcie panowie, ile to lat Anglia potrzebowała od wprowadzenia w życie praw, których piękny obraz dopiero co skreśliłem. We Francyi walka między wielkiemi ciałami politycznemi sprowadziła rewolucye, lecz te nie wypadły nigdy na korzyść trwałej wolności.

Wierzajcie mi panowie, mówię to z patryotycznym przekonaniem, wolność nie może się ustalić, jeno na drodze pokoju, na drodze szczerej zgody liberalnego monarchy z izbą umiarkowaną.

Zgodę tę wszelkiemi siłami utrzymać, zawsze się gorliwie starałem. Ufność jaką mi poprzednio dwa zgromadzenia okazały, dozwoliła mi dojść do szczęśliwego tego rezultatu; spodziewam się, że to samo uczucie z waszej panowie strony, pomoże mi do otrzymania i nadal tego samego skutku.

Głos ludu powołał do grona naszego dawne parlamentarne znakomitości; mogę powiedzieć, że co do mnie, szczerze się z tego cieszyłem. Najprzód zezwolenie ich jest uznaniem z ich strony formy rządu naszego, chociaż forma ta nie zgadzała się z ich zdaniem politycznem, zanadto zaś wielki mam dla nich szacunek, ażebym na chwilę wątpił o lojalności ich uczuć.

Nadto rząd nasz zyska tylko na tem, jeżeli kto z bliska sądzić o nim będzie. W kraju, który jak nasz był świadkiem tylu rewolucyj, w przeszłości tych, co mieli udział w sprawach publicznych, znajdą się zawsze chwile będące nauką dla innych, a czasem i dla nich samych.

Złączmyż więc wspólnie nasze idee, nasze doświadczenie, bez uprzedzenia, bez zamiaru z góry powziętego. Starajmy się oświecać się wzajemnie przez grzeczną i lojalną dyskusyę, i starajmy się o rozstrzygnięcie kwestyi jedynie ze względu na dobro publiczne i na prawdziwy interes kraju.

Nie mogę zakończyć krótkiej tej przemowy bez wspomnienia o mężu znakomitym, którego Francya straciła. Nad brzegiem grobu, gdzie milczą już namiętności, zgodzimy się wszyscy składając cześć cnocie towarzyskiej, znakomitemu umysłowi i wzniosłemu talentowi p. Bilaulta i przekonany jestem, iż wyrażam jednomyślne uczucie twierdząc, iż śmierć jego w sercu każdego z nas, wywołała największy żal.

Mowę tę przyjęto oznakami powszechnego zadowolenia.

La Presse w obszernym artykule rozbiera mowę tronową. Zwraca najprzód uwagę, iż Cesarz wyraźnie oświadczył, że chce pokoju całego świata. Jeżeli traktaty z roku 1815 egzystować przestały, to Francya nie ma prawa wdawanie się w sprawę polską. Cesarz w mowie swej pobieżnie tylko wspomniał o wspólnej z Anglią i Austryą interwencyi, z największą zaś przychylnością wyraził się o Rosyi i o Cesarzu Alexandrze, jawnie zaś powiedział, iż stylko obraza naszego honoru lub zagrożenie granicom naszym zniewolityby nas do działania bez poprzedniej umowy." Słowa takowe są wytknięciem linii dalszego postępowania. Chcąc im zaprzeczyć, trzebaby nie wierzyć we wszystko to, co mowa z 5. listopada wypowiedziała. W końcu p. Emile de Girardin twierdzi, iż jest to mowa najwięcej pokojowa, jaka kiedykolwiek usłyszeć było można. Lecz ponieważ jest mężną zdaje się wojenną. Czyż i pokój mężnym być nie może? Pokój na klęczkach, pokój pokorny, nie jest to pokój, jakiego żądamy. Pokój mający poczucie swej godności, powinien być dumny. Takim był w mowie cesarskiej. Tak jest, mowa cesarska to pokój świata w obudwu hipotezach, czy Anglia i Austrya przystaną na kongres lub czy nie przystaną.

Kronika.

(Pożar.) Dnia 7. b. m. z przyczyny dotąd niewiadomej wybuchł pożar we wsi Hermanowie, w powiecie Winnickim, i spaliły się dwie chaty włościańskie wraz z stodołami i zapasami zboża.

(Oświetlenie teatrów.) Na jednem z tegorocznych posiedzeń towarzystwa architektów w Berlinie (Architekten-Verein) p. Hesse, członek towarzystwa, opisywał sposób oświetlenia dwóch nowo wzniesionych teatrów w Paryżu. W obu teatrach światło umieszczone jest powyżej szklannego nakrycia sali, w której nie wyjmując nawet jej części na orkiestrę przeznaczonej, nie widać ani jednego płomienia gazu.

Cesarski teatr du Chatelet (théatre impérial du Chatelet) ma sufit kształtu elipsy zbudowany ze szkła i żelaza. Nad takowem nakryciem i w całej jego rozciągłości umieszczony jest wielki kanał albo raczej lej, służący do odprowadzenia zużytego lub zbyt ogrzanego powietrza z sali; pomiędzy zaś kanałem rzeczonym i sufitem szklannym znajdują się trzy współśrodkowe kręgi płomieni gazowych jeden powyżej drugiego; kręg najwyższy jest najmniejszej, kręg zaś najniższy jest największej średnicy. Odświeżanie powietrza w sali teatralnej odbywa się za pomocą kanałów, które rozpoczynają się otworami w aparatach lóż, ciągną się pod ich podłogą, wstępują następnie do góry w ścianach i nakoniec mają swe ujście do górnego leja, silnie ogrzanego płomieniami wspomnionych współśrodkowych kręgów i uprowadzającego powietrze aż do zewnątrz dachu. 1500 płomieni gazowych goreje na owych kręgach powyżej szklannego sufitu, zastępującego dawny żyrandol, a światło ich odbijane jest i skierowywane wewnątrz sali przez stosownie umieszczone reflektory z białej polerowanej blachy.

Teatr de la Gaité ma okrągłe nakrycie sali, które jednak nie w całej swej przestrzeni jest przezroczyste. We środku takiego sufitu znajduje się duży otwór z 250 płomieniami gazu, w około zaś tegoż otworu 8 mniejszych każdy z 36 płomieniami; oprócz tego na obwodzie całego sufitowego podniebia znajdują się inne półkolne otwory na przemian większe i mniejsze, każdy ze stosowną liczbą płomieni. Nad opisanem pokryciem sali wznosi się znowu kanał, odprowadzający powietrze z sali, a prócz tego dla ułatwienia ciągu dany jest nad każdem otworem sufitu osobny mniejszy lej. Wentylacya odbywa się jak w teatrze du Chatelet, efekt jednak oświetlenia w tym ostatnim jest o wiele większy jak w Gaité, gdyż tutaj sufit w znacznej swej części zbyt mniejszym się wydaje.

Tenże sprawozdawca p. Hesse komunikował prócz tego niektóre wiadomości i o budującym się jeszcze teatrze Wielkiej Opery (Grand opéra impérial) i zwracał szczególnej uwagę na korzyść, wynikającą z umieszczenia przy korytarzach wielkiego foyer, które łączy się z odkrytym na zewnątrz portykiem. Co daje publiczności możność korzystania ze świeżego powietrza i chłodu podczas międzyaktów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 11. listopada. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (84 ℔) 2 zł. 54 c.; żyta (80 ℔) 1 zł. 41 c.; jęczmienia (70 ℔) 1 zł. 28 c.; owsa (48 ℔) 1 zł. 22 c.; hreczki 1 zł. 66 c.; grochu 1 zł. 70 c.; kartofli 55 c.; cetnar siana 1 zł. 33 c., okłotów 67 c., sąg drzewa bukowego 10 zł., sosnowego 7 zł. 97 c.

Przemyśl, 5. listopada. W II. połowie z. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Przemyśl		Jarosław		Jaworów		Sadowa Wisznia		Radymno		Sieniawa	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr	cen.	zr	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	65	3	74	2	50	2	25	.		3	50
„ żyta . . .	1	56	1	74	1	59	1	40	.	.	2	.
„ jęczmienia .	1	46	1	34	1	50	1	20	.	.	2	.
„ owsa . . .	1	12	1	28	1	16	.	92	.	.	2	30
„ hreczki . .	1	55	2	50	1	50	1	30	.	.	2	.
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.			.	.	.	.
„ ziemniaków .	.	52	.	60	.	45	.	40	.	.	.	50
Cetnar siana . . .	1	65	1	60	1	20	1	20	.	.	1	60
„ wełny	.		90	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu		.	38	.	.		.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	8		8	.	7	.	.	.	6	77
„ „ miękkiego	5	.	6	50	5	50	5	.	.	.	5	20
Funt mięsa wołowego	.	14	.	13	.	8	.	8	.	.	.	11
Mas okowity		60	.	90	.	70	.	68	.	.	.	70

Wiedeń, 10. listopadu. *(Targ wiedeński na woły.)* Na naszym wczorajszym targu było 1462 wołów węgierskich, 1421 galicyjskich i 341 krajowych. Sprzedano na potrzebę miejscową 1954 sztuk, na prowincyę 934 sztuk. Waga szacunkowa 1 sztuki wynosiła 450 do 700 ℔; cena 1 sztuki 110 do 180 zł., 1 cetnara 18 do 27 zł.

Ostatnia poczta.

Warszawa, 10. listopada. *Dzien. pow.* donosi, że sprawcy zamachu na życie jenerała Trepowa, Ammer i Dąbrowski skazani zostali na karę śmierci przez powieszenie. Kara ta będzie wykonana dnia 12. b. m. na placu teatralnym o godzinie 10ej zrana.

Ten sam dziennik donosi z **Radomia** z 6. listopada, że Czachowski z resztą swojego oddziału zupełnie pobity został i ranny, wzięty do niewoli umarł w **Radomiu**. Urzędowego raportu jeszcze nie otrzymano.

Londyn, 10. listopada. Królowa otrzymała wczoraj własnoręczne zaproszenie Cesarza Napoleona na kongres. Z tego powodu odbyła się dziś rada ministrów. *Post* wykłada mowę tronową w duchu niepomyślnym.

Frankfurt, 10. listopada. Dzisiejsza *l' Europe* ogłasza pismo Cesarza Napoleona do związku niemieckiego zapraszające na kongres. (Pismo to w całej osnowie podamy jutro. Przyp. red.)

Berlin, 10. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów uchwalono znaczną większością adres do Króla. Minister sprawiedliwości głosował za adresem. Minister spraw wewnętrznych przedłożył rozporządzenie prawa z 1. czerwca, i projekt do ustawy względem zmiany kilku postanowień uchwały prasowej. Oktrojowanie następuje z potrzeby, ale rozporządzenie jest obliczone na stan przemijający, i nie może służyć jako stała ustawa. Rząd sądzi, że rozporządzenie będzie ważne dopóki się nieustalą stosunki.

Darmsztad, 10. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej odrzucono znaczną większością po zwawej dyskusyi pomimo oporu rządu wszelkie dalsze wotowanie funduszów na reluicye indemnizacyi gruntowej z powodu zniesionego przywileju podatkowego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. listopada.

Hotel George: PP. Rozwadowski Bartło., z Bobiatyna. — Hr. Wodzicki Kaz., z Olejowa. — Korytowski Jul., z Płotycz.

Hotel europejski: Rozborski Antoni, z Buchowiec. — Chojecki Zygm., z Dorohojowa.

Hotel angielski: Ostojowski Bol. Jordan, z Chlebna.

Hotel Kuhna: Hr. Humnicki Wład., z Rozpucia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. listopada.

PP. Obertyński Leop., do Stronibab. — Hr. Delaskala Zenon, do Bukowiny. — Czajkowski Jan, do Sarnek. — Papara Henryk, do Zubówmostów. — Rubczyński Alfred, do Stanina. — Br. Petrino Piotr, do Czerniowiec. — Pyszyński Tytus, do Kobylan. — Tabora Jerzy, do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. listopada 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	325.17	+ 0.8	85.6	połud. wsch.	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324.15	+ 3.0	85.1	południowy	„	„
10. god. wiecz.	323.27	+ 4.3	90.5	„	„	„

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: „**Orpheus in der Unterwelt**", komiczna opera w 2 aktach a 4 obrazach.

Kurs lwowski.

Dnia 11. listopada.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	$46\frac{1}{2}$	5	$53\frac{1}{2}$
Dukat cesarski	„ „	5	51	5	$57\frac{1}{2}$
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	$37\frac{1}{2}$	9	50
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	79	1	$81\frac{1}{2}$
Talar pruski	„ „	1	$71\frac{1}{2}$	1	$73\frac{1}{2}$
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	–		–	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	73	50	74	13
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	77	17	77	80
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	13	72	88
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	50	81	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	196	—	198	--

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. listopada.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	74	30
5% pożyczka narodowa	80	60
Losy z 1860 roku	94	45
Akcye banku wiedeńskiego	779	—
„ „ kredytowego	180	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	115	50
Dukat pojedyńczy	5	58
Srebro	115	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. listopada.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	70.50	70.75
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.50	97.—
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81 —	81.10
od kwiet. do paźd. po 5%	80.90	81.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	74.65	74.75
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	74.70	74.90
dtto. po $4\frac{1}{2}$%	66.50	66.75
dtto. „ 4%	59.50	60.—
dtto. „ 3%	45.25	45.75
dtto. „ $2\frac{1}{2}$%	37.—	38.—
dtto. „ 1%	14.90	15.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	156.75	157.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	153.50	154.—
Przez. do wyl. z r. 1854	92.—	92.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	94.80	94.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.25	95.40
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	17.75
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	70.—	71.—
„ $4\frac{1}{2}$%	66.—	67.—
„ 4%	58.50	59.—
„ $3\frac{1}{2}$%	51.—	51.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$%	59.—	60.—
„ $2\frac{1}{4}$%	52.—	53 —
„ 2%	47.—	48.—
„ $1\frac{3}{4}$%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ $4\frac{1}{2}$%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	87.50	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	91.—	—.—
Morawii	90.—	—.—
Szląska	88.50	89. -
Styryi	87.25	87.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	87.—	89.—
Węgier	75.50	76.25
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	73.50	74.25
Kroacyi i Slawonii	75.25	75.75
Galicyi	72.75	73.50
Siedmiogrodu	73.50	74.75
Bukowina	72.50	73.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.25	73 50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	59.50	59.75
„ $3\frac{1}{2}$%	— —	—.—
Dług Salcburga „ 3%	59.50	59.75
„ $2\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	29.50	30.50
„ $1\frac{3}{4}$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	27.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$% „ 100 „	22.50	—.—
„ $2\frac{1}{4}$% „ 100 „	20.25	—.—
„ 2% „ 100 „	18.—	—.—
„ $1\frac{3}{4}$% „ 100 „	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	786.—	787.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181.—	181 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	642.—	644.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1634.—	1636.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	182 —	182 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 50	139 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	129.25	129.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	245 —	246.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	196—.	196.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	85.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	695.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	230.—	232.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	140.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	426.—	428.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	394.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	395.—	398.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	265.—	268.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	153.25	153.75

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.25	102.50
przeznaczone do los. po 5%	87.57	88.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	83.80	84.-
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.—	73.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.75	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	90.50	91.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	87.25	87.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	118.25	118.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	118.25	118.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.—	90.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.25	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.—	80.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.—	95.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	90.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	93.75	94.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.25	78.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	100.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	136.90	137.10
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	113.—	114.—
„ „ po 50 zł. m. k.	50.50	51.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	33.75
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.50	95.50
Salma „ 40 „ „	35.25	35.75
Palfiego „ 40 „ „	34.—	34.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	33.50	34.—
Windischgrätza 20 zł. „	22 —	22.50
Waldsteina 20 „	20.25	20.75
Keglevicha 10 „	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	97.30	97.40
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.60	97.70
Berlin za 100 tal.	170.10	170.50
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.70	97.80
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86.—	86.25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	114.75	114.75
Lugdun za 100 fr.	55.40	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	54 40	—.—
Paryż za 100 fr.	45 60	45.60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.56	5.58
dtto. pełnej wagi	5.56	5.58
Korona	15.80	15.85
20frankówka	9.25	9.27
Rosyjski imperyał	9.55	9.58
Talar związkowy	1.73	$1.73\frac{1}{2}$
Srebro	115.—	115.50
Kurs korony w c. k. kasach	13zl.	50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.